Vrijdag 21 Januari 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang, No. 4111

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 10—12 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Kwart millioen Nazie-ratten in de val.

Britse Bommen-Bui Boven Berlijn.

AANVAL OP ROME?

Het DNB zeide in een uitzending, dat Geallieerde vliegtuigen Donderdagmorgen de buitenwijken van Rome hebben aangevallen. Er zou hevige schade zijn aangericht aan vele woningen. Ook zou een aantal vrouwen en kinderen gedood zijn in de „terreur-aanval" van de vorige dag en dit aantal zou nog vergroot zijn door de aanval van Donderdagmorgen (Londen, (AP) 20.1).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 20 Januari vervolgden de troepen van het Leningradfront de ontwikkeling van hun centraal offensief en veroverden zij de stad en het spoorwegknooppunt Uritsk (ook bekend als Ligovo). Ook veroverden zij in de gevechten de bewoonde plaatsen Simalovo, Bolsjoi Simonogon, Maly Simonogon, Stasjino, Bezbotny Posnelok Volodarskovo, Sosnovaya Polyana, Neukatin, Maloye Niskalovo, Bolsjoye Niskalovo, Ustugi, Kaporskoye, Alekuila, Gastellovo, Mikhaiovka, Raskolovo en Nizjneye.

De troepen in het offensief van het district van Pulkovo hebben aansluiting gemaakt met de troepen in het offensief van het district ten Zuiden van Oranienbaum. Afzonderlijke verspreide groepen van de verslagen Duitse fascistische troepen zijn omsingeld door onze troepen en worden opgeruimd.

De troepen van het Leningradfront hebben tussen 14 en 20 Januari de volgende oorlogsmaterialen buitgemaakt: 265 kanonnen van verschillende kaliber waaronder 85 zware kanonnen van de groep welke Leningrad beschoot, 30 tanks, 159 mortieren, 274 machinegeweren, 18 opslagplaatsen van ammunitie en wapenen.

Het aantal Duitse officieren en manschappen dat gedood werd is gestegen tot 25.000.

De troepen van het Volkhov-front hebben als resultaat van een vaardige flankbeweging op 20 Januari de stad Novgorod in een bestorming genomen. In de voortzetting van hun offensief hebben de troepen van dit front nog de plaatsen Talkovo, Staraya Melnita, Bolsjoye Olyapino, Zernevo en het spoorwegstation Nasjtsji veroverd. Zij leveren succesrijke gevechten ter uitroeiing van de omsingelde vijandelijke troepen in de bossen ten Westen van Novgorod.

In hun offensief hebben de troepen van het Volkhov-front de volgende oorlogsmaterialen veroverd: 182 kanonnen van verschillend kaliber waaronder 15 kanonnen met eigen drijfkracht, 120 mortieren waaronder 16 zesloops mortieren, 135 machinegeweren, 263 vrachtwagens, 21 tractors en 28 opslagplaatsen met oorlogsmateriaal. Onze troepen hebben 178 kanonnen van verschillend kaliber vernield en bovendien nog 20 kanonnen met eigen drijfkracht, 15 tanks, 110 mortieren, 365 machinegeweren en 350 vrachtwagens.

Ten Noorden van Khristinovka sloegen onze troepen op succesrijke wijze de tegenaanvallen af welke gedaan werden door vijandelijk voetvolk en tanks.

In andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten en vonden artillerie- en mortieren-duels plaats. Hier en daar werden gevechten van plaatselijk belang geleverd.

Op 19 Januari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 94 Duitse tanks. 17 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten en door het afweervuur" (Moskou, (AP) 20.1).

HET GROTE OFFENSIEF AAN HET LENINGRAD - FRONT.

Grote groepen Duitsers worden opgeruimd in de wouden en het merengebied in het Noorden van Rusland, terwijl het Rode leger stormt door reusachtige openingen in wat eens het krachtigste front van Europa was. De Russen snijden op systematische wijze het front in stukken en het gaat er steeds meer op lijken, dat de Duitsers een geweldige ramp tegemoet gaan.

Ruslands Noordelijke legers zijn gewikkeld in twee ontzaggelijke aanvallen, welke binnen zes dagen tijds het beleg van twee jaren van Leningrad hebben opgeheven, het oude bastion Novgorod hebben veroverd, meer dan 40.000 Duitsers hebben gedood en voortrollen in een poging om de omsingeling van meer dan 250.000 andere Duitsers in de Leningradsector te voltooien.

Berichten uit Moskou gaven te kennen, dat de Duitsers zich voor een der grootste rampen gesteld zien sedert Stalingrad en de radio van Moskou verklaarde jubelend:

„De Duitsers zijn ver van Leningrad verdreven. De Duitse strijdkrachten bloeden hevig. Zij zijn in paniekstemming geraakt onder het dreigende teken van het machtige Sovjet vergeldingsleger".

De verovering van Novgorod op 160 kilometer ten Zuid-Oosten van Leningrad door de troepen van Generaal K. A. Meretskovs leger, opende de weg naar het Peipusmeer en het Zuidelijk deel van Estland. De overwinning, welke door het Russische communiqué beschreven werd als een „vaardige flankbeweging", werd gisteren door Stalin begroet in een dagorder. De stad was sedert Augustus 1941 in Duitse handen.

Andere strijdkrachten van het Rode leger, die opdrukten in de Leningradsector onder Generaal Leonid A. Govorov, meldden de omsingeling van grote eenheden van vijandelijke troepen in de Strelna-corridor van 130 vierkante kilometer welke ten Noorden van Krasnoye Selo loopt tot de Golf van Finland. Deze troepen zien zich volgens de berichten uit Moskou gesteld voor een zekere gevangenneming of uitroeiing.

Deze berichten gaven voorts te kennen, dat Govorovs troepen de val bereiden voor ongeveer 250.000 Duitsers, die ten Zuid-Oosten van Leningrad vechten. Het Russisch oorlogsbulletin zeide, dat de speerpunten van Govorovs strijdkrachten zich op minder dan 15 kilometer van Krasnogvardeisk bevinden, het spoorwegknooppunt recht ten Zuiden van Leningrad waardoor het grootste deel der bedreigde vijandelijke troepen zich zou moeten terugtrekken naar Estland om aan gevangenneming te ontkomen.

Govorov sneed de Strelna-corridor af op een punt op 30 kilometer ten Zuid-Westen van Leningrad na de stad Strelna zelf genomen te hebben op 8 kilometer ten Zuid-Oosten van Peterhof. Metetskovs troepen dringen in Westelijke richting op van Novgorod uit in achtervolging van het vluchtende naziegarnizoen. Volgens de laatste berichten is hij reeds meer dan 15 kilometer gevorderd over de weg naar Estland (Moskou, (AP) 21.1).

BRITSE DUIKBOOT BOEKT SCHITTERENDE SUCCESSEN TEGEN DE JAPS.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit:

„Een van Zijner Majesteits duikboten welke opereert onder het bevel van den Opperbevelhebber der Oostvloot, heeft de vernieling gemeld van een Japanse kruiser van de Kumaklasse in de Noordelijke toegangswateren tot de Straat van Malakka. De vijandelijke kruiser werd gezien in gezelschap van een torpedojager en de koers werd gewijzigd om hem te onderscheppen.

In topsnelheid varende naderde de duikboot den vijand tot binnen anderhalve kilometer afstand en vuurde vervolgens een salvo van torpedo's af. Twee voltreffers werden gezien op de kruiser die zonk. De begeleidende torpedojager deed toen een aanval welke geen uitwerking had.

Er werden ook drie grote Japanse bevoorradingsschepen tot zinken gebracht door dezelfde duikboot, welke onder bevel stond van Luitenant Commandant L. W.A. Bennington".

„James Fighting Ships" noemt 5 Japanse kruisers van de Kuma-klasse: de Kuma, Tama, Oi, Kitakami en Kiso. Zij werden alle gebouwd in 1919 en 1920. Het zijn tweede-klasse kruisers en hebben een waterverplaatsing van 5100 ton. Elk heeft een bemanning van 439 officieren en manschappen en ook is elk uitgerust met 11 kanonnen en op zijn minst 8 torpedo-lanceerbuizen. Voorts hebben zij nog elk een vliegtuig aan boord. Hun lengte is 163 meter (Londen, (AP) 21.1).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Mitchell bommenwerpers van de 7e leger-luchtmacht hebben op 18 en 19 Januari van geringe hoogten aanvallen gedaan op de Mili-atol in de Marshall-eilanden. In de eerste aanval werden voltreffers geplaatst op kanonemplacementen, gebouwen en vliegveld-installaties. Een vijandelijke jager werd op de grond beschadigd. In de tweede aanval werden 5 vliegtuigen op de grond en de installaties van het vliegveld getroffen. 2 Onzer vliegtuigen gingen verloren.

Gevechtsvliegtuigen van de 7e leger-luchtmacht vielen op 19 Januari de scheepvaart bij de Jaluit-atol aan. Twee kleine schepen werden er beschadigd. Op 18 Januari werd het eiland Jabor aangevallen door Dauntless duikbommenwerpers van de 7e leger-luchtmacht. Er werden branden gesticht in de gebieden der olie-opslagplaatsen. 2 Onzer vliegtuigen werden neergeschoten" (Washington, (AP) 20.1).

Het nieuws van vandaag.

Het grote Russische offensief aan het Leningradfront is thans zo ver gevorderd, dat een geheel Duits leger van een kwart millioen man bijna geheel ingesloten is. Grote groepen van nazies zijn reeds omsingeld en hebben geen ander vooruitzicht dan gevangenneming of de dood. De troepen, die aanvielen uit het district van Pulkovo, hebben reeds aansluiting gemaakt met de troepen ten Zuiden van Oranienbaum, aldus werd gisteravond door het Russisch communiqué bekend gemaakt. Reeds 45.000 nazies vonden de dood binnen de laatste zes dagen in de Noordelijke sector van het Oostfront. Het grote bastion Novgorod is bevrijd door het Rode leger als gevolg van een schitterende flankeerbeweging, waarbij het Noordelijk deel van het Ilmenmeer werd overgestoken. Langs het overige deel van het front worden slechts plaatselijke gevechten geleverd. Generaal Vatutin consolideert zijn nieuwe stellingen en voert versterkingen aan om straks verder het gebied van Polen binnen te trekken.

Over de Pools-Russische grensquaestie worden intussen nog besprekingen gevoerd. Premier Churchill van Groot Britannië is zich persoonlijk met het geval gaan bemoeien en ontving gisteren de leiders van de Poolse regering in tegenwoordigheid van Anthony Eden. Het Hoofdkwartier der Geallieerde invasietroepen in Engeland is intussen reeds volop in werking om de laatste hand te leggen aan de voorbereidingen.

Na een rust van verschillende dagen heeft de Royal Airforce gisteravond weer een grote onderneming op touw gezet. Berlijn was het doel en werd aan een „zeer hevige aanval" onderworpen, waaraan zeker meer dan 700 zware bommenwerpers deelnamen. 35 Toestellen worden vermist van de nachtelijke verrichtingen. Blijkbaar is het hedenmorgen de beurt geweest van de Noordamerikanen, aangezien verschillende Duitse radiostations uit de aether verdwenen.

De verovering van Minturno in Italië door de Geallieerden is vandaag bevestigd door het Hoofdkwartier in Algiers. Britse oorlogsschepen bieden steun aan de aanval op het land door de Duitse stellingen ten Noorden van de Garigliano te beschieten. In de Adriatische Zee spraken de Geallieerde vlootkanonnen ook hardop met de bescheting van Vela Luku op het eiland Korçula voor de Joegoslavische kust. In Joegoslavië zelf slaan de Partijgenoten van Tito er weer flink op los. De stad Jajce, waar Tito zijn hoofdkwartier had, werd heroverd.

Uit het gebied van de Stille Oceaan worden hernieuwde luchtaanvallen op de Marshall-eilanden gemeld en in de Straat van Malakka heeft een Britse duikboot een Japanse kruiser tot zinken weten te brengen. 3 Japanse bevoorradingsschepen waren nog het slachtoffer van de duikboot

JAPANSE WEERSTAND VERSLAPT OP NIEUW GUINEA.

Een aanwijzing, dat de Japanse weerstand in het Noorden van Nieuw Guinea blijkbaar verslapt, werd gegeven door den Noordamerikaansen Secretaris van Oorlog, Henry Lewis Stimson, die zeide dat de Geallieerde troepen gestadig vorderen in het gehele Zuidwestelijke deel des Stillen Oceaans.

In het Noorden van Nieuw Guinea hebben de Australische veteranen Sio veroverd en reeds zijn zij voortgetrokken voorbij Kaap Vincke. In de omgeving van Saidor worden de Japanse strijdkrachten door de Australische en Noordamerikaanse troepen samengedrongen. Stimson zeide: „Er zijn tekenen, dat sommige der Japanners 's nachts met schuiten trachten te ontsnappen. Verschillende schuiten welke met troepen geladen waren, werden door onze vliegtuigen en lichte marinevaartuigen tot zinken gebracht".

Hij zeide, dat de Geallieerde troepen op Nieuw Britannië voortdurend hun strandhoofden uitbreiden. In het gebied van Kaap Gloucester werden reeds 3100 Japanse doden geteld tegen een Noordamerikaans verlies van 228 doden en 694 gewonden (Washington, (AP) 20.1).

DUITSERS PROTESTEREN BIJ JAPAN.

Het nieuwsblad „Handels Och Sjoefarts Tidningen" van Goteberg deelde mede, dat de Duitse Ambassadeur in Tokio een krachtig protest indiende bij de Japanse regering tegen de arrestatie van een aantal Duitse ingenieurs en technici, die verbonden zijn aan de I.G. Farbenindustrie in het Verre Oosten (Stockholm, (AP) 20.1).

ZEER HEVIGE AANVAL OP BERLIJN.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht hebben vliegtuigen van het Bommenwerperscommando een zeer hevige aanval op Berlijn gedaan. Er werden grote branden achtergelaten en de rook steeg tot grote hoogte omhoog. Mosquito's vielen doelen in het Noord-Westen van Duitsland aan. Er werden ook mijnen gelegd in vijandelijke wateren. 35 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 21.1).

IN ITALIE.

Als steun voor de aanval van het 5e leger over de Garigliano rivier hebben Britse kruisers en torpedojagers op 18 en 19 Januari vijandelijke kuststellingen gebombardeerd. De vijand bood slechts geringe weerstand. In de Adriatische Zee hebben Geallieerde torpedojagers de haven van Vela Luka (Korçula) in de nacht van 18 op 19 Januari gebombardeerd.

Aan beide fronten in Italië werd de druk op den vijand onderhouden. De Britse troepen van het 5e leger hebben hun stellingen verbeterd. Minturno werd veroverd na felle strijd. De vijand deed verschillende tegenaanvallen, doch alle werden met succes afgeslagen. Geallieerde vliegtuigen deden gisteren geconcentreerde aanvallen op de vijandelijke vliegvelden en verbindingswegen in Italië. De vliegvelden in het gebied van Rome moesten het vooral ontgelden (Algiers, (AP) 21.1)

SUCCES EN ONDERGANG.

Als volgt luidt een communiqué van de Franse marine:

„Een onzer duikboten heeft twee vijandelijke schepen met succes aangevallen. Wij betreuren het te moeten bekendmaken, dat een onzer duikboten overtijd is en als verloren moet worden beschouwd. De naaste bloedverwanten zijn in kennis gesteld" (Algiers, (AP) 20.1).

Tito herovert Jajce.

Churchill praat met Mikolajcyk.

CHURCHILL NEEMT POOLS - RUSSISCHE QUAESTIE TER HAND.

Men gelooft, dat Premier Churchill persoonlijk het Russisch-Pools dispuut ter hand genomen heeft, aangezien hij conffereerde met den Poolsen Premier Stanislaw Mikolajczyk. De besprekingen werden bijgewoond door Anthony Eden en den Poolsen Minister van Buitenlandse Zaken Tadeusz Romer (Londen, (AP) 20.1).

RUSSISCH BLAD OVER DE POOLSE QUAESTIE.

Het eerste Russische commentaar op de Poolse situatie sedert de publicatie door Tass van de verklaring in antwoord op de Poolse nota van 15 Januari, werd geleverd door het nieuwsblad „De Oorlog en de Arbeidsklasse".

Het blad zegt: „De Sovjet-regering heeft steeds getracht vriendschap te sluiten met Polen op een basis van hechte en goede nabuurbetrekkingen en wederzijdse waardering. Deze wens werd opnieuw tot uiting gebracht in de verklaring van de Sovjet-regering. Doch hij werd niet alleen tot uiting gebracht, maar ook bevestigd door de edelmoedige voorstellen van de Sovjet-regering met betrekking tot een oplossing in de quaestie van de Poolse grenzen. Intussen willen de uitgeweken Poolse regering en haar aanhangers geen goede nabuurbetrekkingen aanknopen met de Sovjet Unie. Deze kringen pogen op allerlei wijzen de vestiging van vriendschappelijke betrekkingen tussen Polen en de Sovjet Unie te voorkomen, hoewel zulke betrekkingen in de eerste plaats in het belang van Polen zelf zijn en ook in het algemeen belang van een hechte duurzame samenwerking tussen de vredelievende landen van Europa"

POOLSE GUERRILLERO'S IN ACTIE.

Het Poolse telegraafagentschap deelde mede, dat de Poolse patriottenstrijdkrachten doordrongen in Oost Pruisen en „hevige verliezen toebrachten aan de nazie-troepen in gevechten die dagenlang duurden". Ook werd gezegd, dat de guerrillero's slag leverden met de nazie-troepen in een voorstadje van Warszawa (New York, (AP) 20.1).

HULL PRIJST VENEZUELA.

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull heeft in zijn hoedanigheid van Voorzitter van de Pan-Amerikaanse Unie Venezuela geprezen voor zijn „voortdurende bijdrage aan de Inter-Amerikaanse saamhorigheid". Hij sprak bij een bijeenkomst ter ere van President Medina, die op het ogenblik de officiële gast is van de Noordamerikaanse regering (Washington, (AP) 20.1).

MIS VOOR DE SLACHTOFFERS VAN SAN JUAN.

De Argentijnse Ambassade in Madrid maakte bekend, dat Zaterdag een Heilige Mis zal worden gelezen in de Kerk van San Jeronimo te Madrid voor de slachtoffers van de aardbeving te San Juan. Het initiatief hiertoe ging uit van den Ambassadeur Alberto Palacios Costa (Madrid, (AP) 20.1).

DE SLACHTOFFERS VAN SAN JUAN.

De Argentijnse autoriteiten maakten officieel bekend, dat 3500 lijken zijn verzameld na de geweldige aardbeving, welke de stad San Juan en omliggende gemeenten verwoestte. Dit cijfer zal waarschijnlijk nog stijgen aangezien nog veel puin moet worden opgeruimd en waarschijnlijk nog veel meer lijken nog niet geborgen zijn. Bovendien zijn er honderden personen, die ernstig gewond zijn en misschien niet in leven zullen blijven. De overheid gaf opdracht tot de volledige ontruiming van vier huizenblokken rondom het hoofdplein in het centrum van de stad waar de grootste schade werd aangericht (San Juan, (AP) 20.1).

DE STAD ZAL WORDEN HERBOUWD.

President Pedro Ramirez van Argentinië maakte bekend, dat de stad San Juan zal worden herbouwd op dezelfde plaats waar nog het reddingswerk gaande is in de puinhopen tengevolge der aardbeving van de vorige week. Ramirez zeide, dat de nieuwe stad zal worden gebouwd langs moderne lijnen zodat zulke aardbevingen als die pas het leven van 3500 mensen heeft opgeëist zullen kunnen worden weerstaan.

De regering zal hiertoe 500 millioen pesos bijdragen zo zeide hij (125 millioen dollar). Het is de vraag wanneer een aanvang zal worden gemaakt met de herbouw, gezien de moeilijkheden om staal en andere benodigde materialen te krijgen. Over geheel Argentinië zijn thans de overlevenden van de aardbeving van San Juan verspreid. Het effect van de aardbeving bleef echter niet enkel beperkt tot San Juan. In het nabijgelegen dorp Angaco werden 47 personen gedood en 26 gewond, terwijl in het Departement van Albardo 11 doden en 300 gewonden werden geteld (Buenos Aires, (AP) 21.1).

PARTIJGENOTEN HEROVEREN JAJCE.

Maarschalk Tito maakte bekend, dat de stad Jajce, waar het Hoofdkwartier van zijn patriottenleger in de bergen van West-Bosnië lag, heroverd is. Op 12 Januari werd de stad door Duitse pantserstrijdkrachten genomen. Het gebied tussen Mrkonjigrad en Glamoc is gezuiverd van de troepen van de 1e Duitse Alpinisten-divisie en een andere gemotoriseerde divisie. De vijand heeft grote verliezen geleden (Londen, (AP) 21.1).

GRAVIN CIANO IN ZWITSERLAND.

Gravin Edda Ciano heeft blijkbaar een goed heenkomen gezocht in Zwitserland. Het Zwitserse nieuwsblad „La Suisse" zeide, dat de gravin „arriveerde op het gebied van het onzijdige land waar haar drie kinderen reeds enkele maanden op school zijn".

Hieraan werd toegevoegd, dat de vlucht een reactie schijnt te zijn op de berechtiging en terechtstelling van haar echtgenoot te Verona. Edda Ciano is de dochter van Benito Mussolini (Stockholm, (AP) 20.1).

EDDA IS GEINTERNEERD.

Officieel werd in Bern bekend gemaakt, dat Gravin Edda Ciano, dochter van Mussolini en weduwe van den vroegeren Italiaansen Minister van Buitenlandse Zaken, in Zwitserland geïnterneerd werd en samen met haar drie kinderen onder strenge bewaking van de politie is (Bern, (AP) 21.1).

ERKENNING PHILIPPIJNSE REGERING DOOR HET VATICAAN?

De radio van Berlijn beweerde, dat het Vaticaan „de regering der onafhankelijke Philippijnse republiek heeft erkend". Waarschijnlijk doelen de Duitsers op de regering die door de Japanners werd opgericht onder Jose Laurel. De uitzending werd door de CBS opgevangen. Geen enkele Geallieerde luisterpost heeft een dergelijke bekendmaking rechtstreeks van het Vaticaan opgevangen (New York, (AP) 20.1).

Nederland onder het Duitse Schrikbewind.

N. S. B-ers zijn de werktuigen van den vijand.

De Nederlanders blijven een bovenmenselijke moed tonen.

Nederlandse Kroniek schrijft:

In ons vorig nummer konden wij nog juist gewag maken van de moord, door de Duitsers gepleegd op twee Nederlandse priesters, V. J. A. Oppen, deken van Venlo, en den Pater Benedictijn Jacques Kerssemakers, van de Abdij van den Heilige Paulus te Oosterhout. In de daarop volgende weken heeft ons echter ternauwernood enig nieuws bereikt betreffende de ontwikkeling der gebeurtenissen in kerkelijke kringen in Nederland. Dit wil niet zeggen dat er niets gebeurd is dat onze belangstelling waard is. Wij zijn aangewezen op het nieuws dat ons, langs verschillende wegen, omtrent Nederland bereikt, en het spreekt vanzelf dat onder de tegenwoordige omstandigheden veel eerst zeer laat tot ons komt. Ook kan men waarnemen dat op een periode van grote activiteit vaak een kortstondige reactie volgt, of dat het zwaartepunt van de strijd tussen vaderlandslievende Nederlanders en hun Duitse onderdrukkers zich een tijdlang verplaatst, hetzij naar een ander deel des lands, hetzij naar een andere groep der bevolking.

Zoals ook gij zult weten zijn in het afgelopen jaar de kerkelijke overheden en leiders, Protestants zowel als Katholiek, bizonder werkzaam geweest in de strijd tegen het onrecht van den overweldiger, zowel op ethisch en zedelijk als op maatschappelijk en politiek gebied. Hierbij hebben de grote kerkgemeenschappen in toenemende mate samengewerkt; enige malen hebben zij gemeenschappelijke protesten uitgevaardigd. Maandenlang staan zij nu reeds met de bezettingsoverheden op voet van nagenoeg openlijke vijandschap. Zogenaamd Nederlandse bladen, die onder stricte toezicht van den vijand uitgegeven worden, hebben herhaaldelijk woedende aanvallen afgedrukt op de kerkelijke leiders, en in het biezonder op de leden van het Episcopaat, omdat het steeds opnieuw op het verzet van deze is dat de pogingen het volk met de Nazie ideologie te vergiftigen, afstuiten. Dit verzet is natuurlijk van zuiver morele aard; van het begin der bezetting af heeft het hierin bestaan, dat de Kerken leiding geven aan het geweten van het volk, en dat zij met haar gezag, dat groter is dan ooit te voren, de tegenstand die de massa's bieden tegen de pogingen haar te knechten en te demoraliseren, ten volle rechtvaardigen.

De weken, waarop dit artikel betrekking heeft zijn niet, gelijk de onmiddellijk daaraan voorafgaande periode, gekenmerkt geworden door bloedige gewelddaden in het groot — althans zover de door ons ontvangen berichten gaan. Gelijk echter reeds opgemerkt: zulk nieuws dringt vaak met grote vertraging buiten de door de Duitsers bezette landen door. Zo kon eerst deze maand aan een te Londen ontvangen Nederlandse ondergrondse courant het bericht ontleend worden dat „op het ogenblik" (d.w.z. in October) één „waar schrikbewind in Nederland heerst". Het blad schrijft dit hieraan toe dat de Duitsers „tot wanhoop gebracht zijn, en voor niets terugdeinzen waardoor zij (althans wat Nederland betreft) de dag van hun ondergang kunnen verschuiven".

„Het kan den Duitsers niets meer schelen wat er met ons gebeurt", schrijft deze courant verder. „Zij willen alleen maar halen wat er te halen valt".

Datzelfde blad weet te berichten, dat in de Noordoostelijke provincies een groot aantal personen gedood of gewond werd door de „groene politie", die op jachten op het Zuidlaardermeer schoot, drie vooraanstaande ingezetenen van Hoogeveen in koele bloede neerschoot, twee jonge mensen te Zuidlaren doodde, en de wachtkamers van het station te Zwolle met kogels doorzeefde. Van deze groene bandieten schrijft het blad: „Zij omsingelen steden en dorpen. Men kan hen met hun geweren in korenvelden zien liggen, gereed om op voorbijgangers te schieten. Overal waar jacht op mensen gemaakt wordt, zoals te Amsterdam, Hengelo, 's Hertogenbosch en Leeuwarden, zijn ze aanwezig, en waar ze geen mensen meer vinden, stelen ze alles wat van hun gading is".

Het feit dat de laatste weken minder berichten ontvangen zijn omtrent door de Duitsers bedreven executies en moorden in andere vorm, wil geenszins zeggen dat er een tijdelijke verslapping in het schrikbewind gekomen is, doch uitsluitend dat gedetailleerde berichten op het ogenblik minder gemakkelijk het land uitkomen. Een veeg teken is dat de laatste tijd zoveel bekendmakingen in Nederlandse couranten voorkomen van het overlijden van 18 tot 26-jarige personen, van wie dan in de doodsadvertentie medegedeeld wordt dat de overledene „plotseling uit ons midden is heengegaan". Van zulke aankondigingen kan men er soms vijf tot zes in een enkel nummer van een courant vinden.

Alle pogingen, vroeger in het jaar nog wel door de Duitsers aangewend, om door stroopsmeren althans in zekere kringen der bevolking een gewillige stemming in het leven te roepen, zijn opgegeven; er heerst van weerszijden onverholen vijandschap, en het gaat hard tegen hard.

De N.S.B.-ers de werktuigen van den vijand, zijn geleidelijk een geheel andere toon gaan aanslaan. Uit hetgeen een Mussert en een Blokzijl zeggen, en uit hetgeen hun kranten schrijven, valt zonder veel moeite af te leiden, dat zij zich zeer ervan bewust geworden zijn voor een verloren zaak te vechten. Opportunisten, die zich gedurende de bezetting in hun gelederen geschaard hadden, deserteren [illegible] in massa. Zij zijn als ratten, die het zinkende schip verlaten.

Onlangs heeft Van Geelkerken, de onder-leider der N.S.B., gezegd, dat de N.S.B.-ers niet meer alleen vechten voor het bestaan van hun partij, maar voor hun leven. En hij voegde eraan toe dat de pas opgerichte „Stad- en Landwachten" dienden om wraak te nemen op patriotten (ofschoon hij dit woord natuurlijk niet bezigde), die verantwoordelijk zijn voor de dood van zovele partijleden.

Maar het feit dat de bevolking het thans zeer hard heeft onder het Duitse schrikbewind, laat zij zich geenszins ontmoedigen in haar verzet. Veeleer het tegendeel schijnt waar te zijn: de door de Duitsers bedreven moorden en andere misdaden wakkeren de gevoelens, waaruit het verzet in zo krachtige vorm voortspruit, nog aan. Deze indruk wordt bevestigd door wat neutralen, die ons land bezocht hebben, na hun terugkeer in het eigen land vertellen. Zo bevatte onlangs de „Schweizerspiegel" een artikel van een Zwitser, die tot voor kort nog in Nederland woonde. Hij zegt dat de pogingen der Duitsers, het Nederlandse volk te intimideren, schipbreuk hebben geleden, en dat hun programma niet de minste uitwerking heeft gehad. „Een hoge muur scheidt de Duitsers van de Nederlanders, van den eenvoudigsten arbeiders tot den hooggeplaatsten ambtenaar".

Verder schrijft hij verscheidene slachtoffers van de bombardementen gesproken te hebben, maar geen hunner had enige wrok tegen Engeland. In tegendeel, een ieder was ervan overtuigd dat deze bombardementen noodzakelijk waren".

De schrijver had met een bezwaard hart Nederland verlaten, en was „vol bewondering voor de heldhaftige wijze waarop de Nederlanders hun strijd voortzetten". „Zij blijven een bovenmenselijke moed tonen, en zijn bereid hun leven te geven voor de heilige zaak van hun land. Wat in Nederland gedaan wordt, vervult mij van grote bewondering voor het Nederlandse volk".

Kenmerkend voor de toestand is een door de Londense „Daily Telegraph" aan een Zwitsers blad ontleend bericht volgens hetwelk de gevangenissen in Nederland zo overvol zijn, dat zeven gevangenen ondergebracht zijn in cellen, die oorspronkelijk op één gevangene berekend waren. In de gevangenissen bevinden zich mannen en vrouwen uit alle lagen der samenleving. Voor het minste „vergrijp" krijgt men gevangenisstraf. Soms slagen patriotten erin, die zich van Duitse identiteitspapieren voorzien hebben, gevangenen te bevrijden. Volgens dit blad, dat de Nederlanders „meesters in het verzet" noemt, hebben de Duitsers herhaaldelijk verordeningen moeten intrekken omdat zij niet opkonden tegen de kalmte en vastberadenheid, waarmee de Nederlanders weigerden eraan te gehoorzamen.

Het „Algemeen Handelsblad" bevatte onlangs een bericht uit Berlijn, waarin gezegd werd „De Geallieerden hebben in de bezette landen reeds geheime organisaties opgericht, die streng over de „oorlogsmisdadigers" waken". Dergelijke berichten zijn ook in bladen in andere bezette landen verschenen, en in Nederlandse kringen te Londen veronderstelt men dat zij de wereld ingestuurd worden om de Quislings eraan te herinneren dat hun lot van nauwste met een Duitse overwinning samenhangt.

En in zulk een overwinning gelooft in Nederland niemand meer.

J. H. Boas.

ARUBA

KATHOLICISME OP ARUBA.

In het gedenkboek „Nederland — Curaçao 1634-1934" vindt men een uiteenzetting over het Katholicisme op Aruba; in grote lijn geven we, het daar geschrevene, hier weer, doch met enkele aanvullingtjes.

Aruba moet ongeveer in dezelfde tijd als Curaçao ontdekt zijn, dus rond om 1500.

De Spanjaarden namen op hun tochten priesters mede, die de ontdekte volken trachtten te bekeren. Welnu, zo moet het ook op Aruba gegaan zijn, dat een dertig jaar later onder den bisschop van Coro geplaatst werd. De bisschoppen van Coro tekenen dan ook officieel: bisschop van Venezuela en de eilanden Curaçao, Aruba en Bonaire. Een der bisschoppen zien we een vormreis naar Aruba ondernemen. Er was dus al een enigszins ontwikkeld katholicisme daar.

Wij weten, hoe de komst der Nederlanders op deze eilanden de aanleiding werd tot het verplaatsen van de bisschopszetel van Coro naar Caracas. Doch wij lezen in het stuk van den koning van 1637, dat toch in Coro en op iedere plaats in het bisdom twee priesters blijven. Men zal Aruba niet vergeten hebben.

De Nederlanders hadden het wel als hun eiland beschouwd, doch men moet niet vergeten dat er de eerste eeuw niets gebeurde. De werkkrachten uit Afrika kwamen er bv. niet voor 1700. Het bleef een eiland van Indianen en men had contact met de kust waar van- [illegible]

Zo lezen wij, dat toen in 1727 een zekere Prinz, naar Aruba uitgezonden voor grondonderzoek in verband met goud exploitatie, deze vernam dat er weer Spanjaarden geweest waren die den Priester, die ze aan boord hadden, op het eiland de sacramenten lieten toedienen. In 1750 bouwde een Spaanse Capucijn Paulus de Algernesi er een kapel, later in 1778 kreeg de Noord een kerk.

Men ging nu ook van Curaçao uit Aruba bezoeken, de bekende pater Fanciscaan Schink kwam er om de twee jaar. In het Zuiden kwam er zelfs een derde kerk toegewijd aan de Heilige Franciscus. Men moet zich van die kerken echter geen al te grote voorstelling maken, ook zullen er ook niet geregeld priesters zijn geweest.

Van Curaçao uit vestigde zich een Pater Pirovano: hij stierf in 1820. Het gouvernement was in die tijd tegen vreemde buitenlandse geestelijken, men kon er dus van Venezuela uit niet zo gemakkelijk meer komen.

Rondom 1820 zouden er een 1100 katholieken zijn, terwijl de protestanten (in die jaren werd Aruba voor de eerste keer door een dominee bezocht), een 400 leden telden, waarvan 108 Europeanen en de rest zowat uitsluitend Indianen.

Op verzoek van de Arubanen zelf, het geloof zat dus diep, stuurde Mgr. Niewindt den Pastoor Eisenbeil. Een vreemde toestand is het toch bv. dat in in die dagen iemand, die een burgerlijk huwelijk wilde sluiten, daar op Aruba, genoodzaakt werd naar Curaçao te komen. Dan wordt het ook wel begrijpelijk, dat er weinig burgerlijk ingeschreven huwelijken zijn.

Een commandant Thielen beschermde en hielp de Katholieken, doch men bleef gekant tegen vreemde geestelijken. Toevallig weten wij dat men uit Curaçao de Heilige Olie, Missaal etc. laat komen. Het zijn allemaal maar kleine berichtjes. Wij moeten ons de situatie verder maar trachten in te denken.

In 1825 valt een kerk bij een regenbui in; het zullen dan ook wel geweldige kerken geweest zijn.

In een brief aan de katholieken in Nederland, zegt Mgr. Niewindt:

Op Aruba zijn twee kleine kerken gewest, van welke de een in de maand November des jaars 1825 door een zwaren regenbui is ingestort, thans moet de zich daar bevindende geestelijke des Zondags en op feestdagen de Mis in huis verrichten, hetwelk hij tot zijn woning heeft moeten huren.

Ik heb aan het gouvernement een onderstand verzocht, teneinde aldaar een nieuw kerkje en eene kleine pastorie te bouwen. God geve dat de welwillendheid van Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning door zulks toe te staan, Aruba's inwoners verblijdel.

In een brief, die een priester van Curaçao naar zijn familie in Nederland schreef in 1837, lezen wij dat er op Aruba een jong Spaanse geestelijke is. Hij had uit Venezuela moeten uitwijken, daar hij beschuldigd werd de partij van Don Carlos aan te hangen en geen goed republikein dus te wezen. „Hij brengt de boel ferm in orde", staat er in de brief te lezen, ook financieel.

De dageraad gloort. Verder ging het steeds crescendo.

Alle kleine aanvullingen zijn welkom.

TIVOLI IN 1944.

Wij lezen in de Tivoli-Gazet:

Het spreekt van zelf, dat het jaar 1944, nu nog een pas geboren kleine baby, wanneer het aan het einde van het jaar als een stokoude grijsaard terug zal zien over zijn levensloop, niet alleen met voldoening zal mogen terugblikken op het tot stand komen van ons nieuwe Clubgebouw, maar ook op hetgeen wij in ons Clubverband hebben gepraesteerd op het gebied van sport en bevordering van gezellig verkeer tussen de leden onderling als wel tussen onze Club als zodanig en andere vereniging, zowel op als buiten ons eiland.

Vooral wat dit laatste betreft, biedt de as. feestelijke opening van ons nieuwe gebouw prachtige gelegenheid tot het houden van een sporttournooi, dat kan klinken als een klok, wanneer daaraan een flink aantal Clubs zou deelnemen, niet alleen van Aruba, doch ook van elders.

Het wordt dan ook tijd, dat onze sportcommissie de hoofden eens bij elkaar gaat steken om een plan in die geest te ontwerpen, dat dan aan het Bestuur kan worden voorgelegd.

Misschien heeft het bestuur ook zelf al een ideetje!

Wij hopen spoedig meer van de zaak te horen.

BUITENLAND

IN HET ZUIDWESTELIJK DEEL DES STILLEN OCEAANS.

Geallieerde vliegers hebben in nieuwe aanvallen op Wewak en Rabaul een totaal van 49 Japanse vliegtuigen vernield of beschadigd. In een andere aanval op de vijandelijke scheepvaart hebben Geallieerde vliegers een Japans ammunitie-schip van 5000 ton opgeblazen en een vrachtschip van 2000 ton tot zinken gebracht nabij de Admiraliteitseilanden ten Noorden van Nieuw Guinea.

Intussen blijven de Australische troepen vorderen op het Huon-schiereiland om de overgebleven Japanse eenheden nabij Sio op te ruimen. En de mariniers in het gebied van Kaap Gloucester op Nieuw Brittannië consolideren hun nieuw gewonnen stellingen om de Borgenbaai.

VOORDRACHTEN OVER BELGIË IN ZUID-AMERIKA.

Tijdens een verblijf te Mexico heeft reserve-luitenant Francis Goffart, Ambassade-secretaris en Adjunct van den Bestuurder van het Belgisch Bureau voor Latijns Amerika, twee voordrachten over België gehouden.

De eerste causerie had plaats in de localen van het Bestuur der Luchtvaart, de tweede voor de leerlingen van de Hogere Krijgsschool. Talrijke militaire aanwezigen hebben den Belgischen Officier op hartelijke wijze onthaald.

Luitenant Goffart werd in de vriendelijkste bewoordingen voorgesteld, en de overheden drukten hun levendigste bewondering voor België uit, en brachten daarbij hulde aan de heldhaftige vastberadenheid, waarmede het Belgische volk aan zijn steeds zwaardere beproevingen het hoofd biedt.

BELGIË'S ZWARTE ZEELIEDEN EN DE OORLOG.

De rol die door de zwarte troepen uit Belgische-Congo werd gespeeld tijdens de veldtocht van Abessinië in 1941, is welbekend. Wat minder bekend is, is het aandeel dat door de zwarte zeelieden van de Kolonie werd genomen in de oorlog op zee.

Reeds vóór de oorlog bestonden de bemanningen der schepen van de „Compagnie Maritime Belge", die de lijn Antwerpen-Boma bedienden, uit een belangrijk aantal zeelieden die uit Congo afkomstig waren. Deze laatsten ontvingen de vuurdoop aan boord der schepen van de Compagnie, die erin gelukten te ontsnappen uit België of uit de havens van Frankrijk waar de Duitse inval hen had verrast.

De luchtbombardementen der schepen maakten natuurlijk een zeer grote indruk op de zwarte zeelieden. Zij waren getuige van torpederingen en zagen schepen zinken die door mijnen waren geraakt. Bij hun aankomst te Boma vroeg er nochtans geen enkel onder hen om aan wal te blijven. Allen vertrokken terug naar zee zonder zich over de bestemming noch over de duur van hun afwezigheid van de Congolese oevers te bekommeren.

Stoutmoedig en dapper.

Sommigen onder hen zagen de paketboten van de C.M.B., die cargo en passagiers vervoerden, in troepentransportschepen veranderen. Zij begrepen dat zij naar nieuwe slagvelden zouden worden gestuurd. Zij zijn tijdens de winter naar uiterst koude streken vertrokken om in de loop van dezelfde reis de uiterst hete gebieden van de Rode Zee te bereiken. Nooit hebben zij zich over iets beklaagd. Integendeel, de geallieerde overwinningen die in Abessinië, Erythrea en in Somaliland werden behaald, gaven hun nieuwe moed.

Toen zij over hun reisindrukken werden ondervraagd, antwoordden de zwarte zeelieden dat zij aan zeer belangrijke convooien hadden deelgenomen en dat zij er andere hadden tegengekomen die steeds talrijker waren. Zij vertelden dat zeer grote hoeveelheden materiaal en manschappen door hun tussenkomst de slagvelden hadden bereikt.

Zij hadden luchtgevechten bijgewoond waarin de geallieerden de overhand hadden. Zij hadden op „hun" schip ook tienduizenden Italiaanse gevangenen gezien die naar Zuidafrikaanse havens werden gestuurd.

Deze zeelieden waren gelukkig en fier en waren slechts met een gedachte bezield:

Voortvaren om aan de volvoering van andere overwinningen mede te helpen.

Hetzelfde geldt voor hen die de slachtoffers waren van torpederingen; evenals de blanke zeelieden, hebben zij steeds de wens uitgedrukt om zo spoedig mogelijk terug naar zee te gaan.

Aldus zijn de zwarte zeelieden van de Belgische Koopvaardijvloot, die de zeeën doorkruiste om aan de Verenigde Naties de producten van de Congolese bodem te brengen.

LAATSTE NIEUWS.

— De Scheepvaart Administratie in Oorlogstijd te Washington maakte bekend, dat de Duitse duikbootcommandanten wederom de gezagvoerders van getorpedeerde Geallieerde koopvaardijschepen gevangen nemen om de Geallieerden te beroven van ervaren officieren.

— Een Chileens vliegtuig, dat met doktoren en verpleegsters vlieg naar het gebied van de getroffen stad San Juan in Argentinië, is verongelukt.

— Vliegtuigen van het Britse Kustcommando hebben gisteravond twee vijandelijke torpedojagers in het Kanaal aangevallen. Een der torpedojagers werd in brand gezet.

— Premier Hideki Tojo van Japan verklaarde voor de Landdag, dat de „gouden kans" thans aanbreekt om een verpletterende slag toe te brengen aan de Geallieerden en vroeg om een uitbreiding van Japans „nationale arbeidsdienstplicht", teneinde „betere vliegtuigen" naar het front te kunnen zenden. Hij verklaarde dat de luchtmacht de algemene loop van de huidige oorlogstoestand en de uitslag van de oorlog zal bepalen.

— Na de hevige Noordamerikaanse luchtaanvallen hebben Geallieerde grondstrijdkrachten een nieuwe krijgstocht in het Noorden van Birma ondernomen met aanvallen op de Japanse stellingen in het Tsjindwin-gebied. Deze nieuwe opmars dreigt de voornaamste vijandelijke verbindingswegen tussen de Noordelijke en Zuidelijke strijdkrachten door te snijden. In the Hukawng-vallei drongen Noordamerikaanse en Chinese eenheden verder op in Oostelijke richting.

— De Russische Regering heeft heden aan Groot-Brittannië de verzekering gegeven, dat zij niet verantwoordelijk is voor de publicatie in „Pravda" van een bericht over vredesonderhandelingen tussen Britse en Duitse vertegenwoordigers. In haar antwoord op het Britse protest zou de Russische regering haar verrassing hebben te kennen gegeven over de opwinding, welke het bericht heeft veroorzaakt in diplomatieke kringen over de gehele wereld. De Sovjets zouden hebben verklaard niets te weten van het bericht voordat het in het officiële communistische orgaan verscheen. Britse kringen hebben te kennen gegeven, dat zij de quaestie zullen laten varen als een betreurbaar incident.

— Grote formaties van Geallieerde bommenwerpers bevonden zich hedenmorgen boven Europa na de zeer hevige aanval van de afgelopen nacht op Berlijn, waarbij meer dan 2200 ton aan bommen geworpen werd volgens bekendmaking van het Britse Ministerie van Luchtvaart.

Curaçao.

EEUWFEEST VAN SANTO DOMINGO'S ONAFHANKELIJKHEID.

Tevens viering der Curaçaos-Dominicaanse vriendschap.

Naar aanleiding van het eeuwfeest der onafhankelijkheid van de met ons Koninkrijk geallieerde Republiek van Santo Domingo op 27 Februari 1944 schrijft ons de Consul der genoemde Republiek, de Heer Andres Julio Espinal:

Dezer dagen heeft het Curaçaose Herdenkingscomité ter viering van Santo Domingo's onafhankelijkheid een vergadering gehouden. De vergadering werd saamgeroepen door Consul Andres Julio Espinal, die de leiding van genoemd Comité op zich nam in verband met de afwezigheid van den Heer John Menge.

De volgende besluiten werden genomen:

1) Verschillende commissies in te stellen, bestaande uit de na te noemen personen:

Financiële commissie (Gilberto Pichardo, Rafal Gomez Nadal en A. D. Romano)

Publiciteitscommissie (Emilio Lopez Henriquez, M. M. Pinedo, Dr. Joh. Hartog)

Bloemencommissie ter aanbieding van bloemen aan onze geëerbiedigde Koningin (J. E. Mauricio, Alfonso Sintjago en Luis Alvarez P.)

Sportcommissie (Norman M. Chumaceiro, Nieuwenhuizen, Willems Faai, Espinal en Vargas).

Luchtvaartcommissie (M. P. Gorsira, Norman M. Chumaceiro, R. Zalentein en Espinal).

Zeevaartcommissie (Oscar Terres, W. F. Davelaar, Bienvenido Menzen, Marcel I. Sambe en Sjon Pay van der Dys)

Commissie voor de landbouw-tentoonstelling (Farid J. Yamin, Manuel M. D'Olio, Sub Antor, Felix Ega, L. Alvarez P., Martin Beltran, Pablo Alonso Pichardo en Ismael Baez)

Commissie voor de Culturele en Kunsttentoonstelling (Dr. C. Posada Gaviria, Consul van Colombia, als directeur dezer commissie).

Conferentie-commissie (C. F. W. Davelaar, A. C. van Maastricht, Bienvenido Menzen en Alberto Armanio).

2) Diploma's te doen drukken, welke zo mogelijk aan de Leden van het ere-comité op 26 Februari zullen worden uitgereikt.

3) Der Financiële Commissie op te dragen in Venezuela een marmeren herdenkingsplaat te doen houwen, welke door een speciale Commissie aan het volk van Santo Domingo in den persoon van een hogen ambtenaar van het zusterland zal worden overgedragen als blijk van de blijdschap des Curaçaosen volks over het eeuwfeest van Santo Domingo's onafhankelijkheidsfeest.

4) De medewerking van een muziekgezelschap te zoeken, waarmede belast werden de Heren Espinal en Van Maastricht, teneinde bij de onderscheidene samenkomsten, zoals het later te publiceren programma die vermelden, de volksliederen van De Nederlanden en Santo Domingo te spelen.

Tenslotte wekt de Consul-Generaal, de Heer Espinal, alle burgers van Santo Domingo, die op ons eiland verblijf houden, op om de Dominicaanse en Nederlandse vlaggen te ontplooien aan alle huizen, opdat de grootse dag van het eeuwfeest met luister worde gevierd.

PERMANENTE WESTINDISCHE CONFERENTIE.

„Newsweek", van 17 Januari, schrijft: „Strevend naar internationale samenwerking hebben de Verenigde Staten van Noord-Amerika en Groot-Brittannië gezamenlijk een verklaring afgelegd, dat er in een Permanente Westindische Conferentie voorzien wordt. De vertegenwoordigers — twee van ieder Brits of Noordamerikaans gebied — zullen besprekingen voeren over de agenda van maatschappelijke en staathuishoudkundige vraagstukken. Eventueel kan dit internationale lichaam een stem-uitbrengend parlement worden met een democratische vertegenwoordiging van de betrokken koloniale bevolking.

De Brits-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie, die in Maart 1942 werd gevormd, zal een permanent secretariaat inrichten; de eerste zitting hiervan is voorzien in het begin van 1944. Men hoopt, dat te gelegener tijd ook de Franse en Nederlandse regeringen er aan zullen deelnemen.

CURAÇAO EN DE AARDBEVING IN ARGENTINIË.

Moeten wij niet helpen?

Er zijn reeds enkele dagen verstreken sedert de verschrikkelijke aardbeving in Argentinië, welke de stad San Juan verwoestte, ten gevolge waarvan meer dan 3500 doden en waarschijnlijk nog veel meer gewonden veroorzaakt werden.

Op Curaçao hebben wij het nieuws met ontzetting vernomen maar daar bleef het grotendeels bij. Evenwel hebben wij toch kunnen bespeuren, dat sommigen niet de grote ramp zonder meer willen vergeten en dat men het oprecht gezegd toch vreemd vindt, dat het Curaçaose volk — steeds bereid om te helpen waar er te helpen valt — nu niet eens openlijk zijn blijk van medeleven met de slachtoffers heeft te kennen gegeven.

Wij weten allen wel hoe met de Orinoco-ramp in Venezuela binnen een ommezien een belangrijk bedrag bij elkaar gebracht was en hoezeer Venezuela de hulp op prijs stelde, welke zo spontaan door ons werd aangeboden.

Thans echter werd niet eens één telegrammetje naar Buenos Aires gezonden om ons leedwezen te betuigen, tenminste voor zover ons bekend. En toch zijn wij van mening, dat ons niet minder betaamt dan een behoorlijk bedrag te zenden naar de bevoegde instelling, die belast is de nood der getroffenen te lenigen. Wij weten het; de regering van Argentinië heeft een onprettige houding aangenomen in het huidige wereldconflict. Zij is misschien zelfs anti-democratisch en reeds eerder gaven wij onze afkeuring te kennen over het verdrukken van de vrijheid in Argentinië.

Dit neemt evenwel niet weg, dat het Argentijnse volk — blijkens verklaringen van bezoekende Argentijnen — voor zeker 90% democratisch gezind is en dat bovendien het gevoelen van menselijkheid het moet winnen van het gevoelen van afkeer van de Argentijnse regeringspolitiek.

Ook kunnen wij niet ontkennen, dat Curaçao ontzaggelijk veel te danken heeft aan Argentinië. Zonder de voorraden, welke wij gedurende de laatste twee oorlogsjaren uit Argentinië ontvingen, zou ons volk ongetwijfeld ernstig gebrek hebben moeten lijden om niet te spreken van onze staathuishoudkunde.

Laten wij dus onze menselijkheid en onze dankbaarheid tonen. Het is nog niet te laat. Het Noordamerikaanse Rode Kruis zij ons ten voorbeeld, dat hier de politiek een ogenblik vergeten moet worden en wij de helpende hand moeten reiken aan hen die hulp behoeven.

Wij geloven, dat er op Curaçao genoeg handelaren zijn, die hun huidige positie slechts kunnen handhaven door de invoer van Argentijnse goederen. Laten zij het initiatief nemen en ogenblikkelijk te werk gaan. En laat het Rode Kruis, Afdeling Curaçao, de bemiddelaarster zijn om als haar Noordamerikaanse zusterorganisatie hulp te bieden aan het zwaar geteisterde volk.

CONSTAN CASIANO 25 JAAR GEHUWD.

Morgen 22 Januari viert de Heer Constan Casiano zijn zilveren huwelijksfeest met Mevrouw Eliza J. Blomont de Casiano. De Heer Casiano is een zeer bekend Willemstedeling en een groot sociaal werker. Zijn arbeid voor de belangen van de Curaçaose arbeiders is degelijk en vasthoudend. Talrijk zijn de conferenties, samenkomsten en vergaderingen, die Casiano bijwoonde en veelal leidde om oplossingen te vinden voor de sociale vraagstukken van dit eiland. Vele zijn de aspecten, waarin men de levensloop van den Heer Casiano zou kunnen beschouwen. Wij willen hier echter slechts even wijzen op al het werk, dat hij gedaan heeft voor den zeeman.

In 1931 (10 Juni) werd hij gekozen tot ondervoorzitter van de Vereniging Apostolaat ter Zee, afdeling Curaçao.

Op 27 Maart 1933 werd hij met algemene stemmen gekozen tot voorzitter als opvolger van den Heer H. J. C. van der Eeden.

Onder zijn actief bestuur, zijn bezielende leiding nam het Zeemanswerk een hemelhoge vlucht. Wij tekenen slechts aan:

13 Augustus 1937: aankoop perceel Klipstraat 47—53, waarna volledige verbouwing en restauratie, zodat op 26 December 1937 een keurige officieren-afdeling in het Zeemanshuis kon worden geopend.

24 Juni 1941: derde lustrum van het bestaan der Vereniging.

26 Juli 1941: eerste steenlegging van het nieuwe gebouw door Mejuffrouw Elisabeth Wouters.

26 December 1941: Opening nieuwe recreatieafdeling, bibliotheek, restaurant- en hotelafdeling door Gouverneur Gielliam J. J. Wouters.

Dit zijn slechts enige belangrijke gebeurtenissen, onnoemelijk in het werk en het goed, dat in al die jaren door hem voor den zeeman is verricht geziendat het bericht dezer dagen in de pers dat het Zeemanshuis alleen in het afgelopen jaar reeds werd bezocht door 51731 man.

Is het al onmogelijk alles te noemen wat de Heer Casiano gedaan heeft, als collega's moeten wij Casiano's journalistieke arbeid met ere vermelden. Reeds jaren voert de Heer Casiano de redactie van het bekende sociale weekblad „La Union", waaruit wij reeds vele malen puntige stukken en artikelen hebben overgenomen. De Heer Casiano, nestor van de Nederlandse Journalistenkring en de Nederlandse R.K. Journalistenvereniging, is ook hierin een geziene figuur.

Doch nog meer deed de Heer Casiano. Zijn gastvrij huis op een heuvel aan de rand van de stad stond immer open voor den zeeman. Vele bezoekers keuvelden avonden vol met het gulle echtpaar Casiano. Bij Casiano vonden zij een tehuis, een stuk van hun eigen leven in het vaderland.

Het is dan ook billijk op deze dag het echtpaar Casiano te huldigen voor hun gezamenlijke arbeid ten behoeve van den zeeman in het biezonder en van den Curaçaosen arbeider.

Zij hebben een kroon verdiend.

Zaterdagavond is het ontvangst van 19 tot 21 uur, Mozartweg 12.

ELIAS EN NEDERLAND.

Hedenavond van 19.35 tot 20 uur zal Meester E. M. Elias een radio-rede over Nederland houden.

SINT THOMAS KRING.

Ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van de St. Thomas Kring zal Dr. F. M. da Costa Gomez de feestrede uitspreken op de vergadering van Vrijdag 28 Januari.

Op Zondag 30 Januari wordt er voor de leden van de Kring een Recollectie gehouden. Deze Recollectie wordt geleid door Z.H.E. Mons. P. I. Verriet O.P.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst.

Zaterdag as. 22 Januari 1944 van 14 tot 16 uur en Zondag as. 23 Januari 1944 tot 10 uur exercitie op Voetbalveld Mundo Nobo.

Transport: per leger vrachtwagens op Zaterdag vertrek om 13.45 uur van Brionplein af, en om 13.30 uur van Bureau Burgerwacht af (via Rio Canario).

Op Zondag vertrek respectievelijk om 8.00 uur en 7.45 uur.

Ons Koninkrijk.

VOOR HET VADERLAND.

Twaalf terechtstellingen hebben volgens de „Deutsche Zeitung für den Niederländen" in Nederland plaats gehad. Acht terechtstellingen hadden op 12 Januari te Rotterdam plaats terwijl vier personen te Den Haag werden gedood; het fusilleren dezer laatsten hebben wij reeds bericht. De terechtstellingen hadden plaats op last van de politie van Den Haag en van Rotterdam. Een van de viervoordelen van Den Haag, nl. Verleun, werd te Rotterdam doodgeschoten. In dezelfde stad werden ook doodgeschoten de 41 jarige schoolmeester Nicolaas Beuzemaker, de 53 jarige kantoorbediende Cornelis Schalker uit den Haag, de 44 jarige trambediende Maarten Baarle uit Rotterdam, de 20 jarige student Maarten Pronk uit Den Haag, de 43 jarige koopman Martinus Pronk uit Gorinchem, de 41 jarige bediende Hubert van der Mill uit Rotterdam, de 41 jarige Rotterdammer Deodatus de Clerck, de 54 jarige Arthur Fransiscus de Clerck, arbeider te Clinge.

Beuzemaker, Schalker en Baarle werden beschuldigd van „communistische bedrijvigheid". Een van de twee Pronk's werd hetzelfde ten laste gelegd benevens bezit van wapens, de andere Pronk werd veroordeeld wegens het in het bezit hebben van ontploffingsmiddelen en terroristische bedrijvigheid. Van der Millen de beide de Clercks waren beschuldigd van sabotage. Verleun, Vreugdenhill, nachtwachter te den Helder en de marechaussée's Ludema en Herman Kok werden veroordeeld voor de overval te den Helder, die wij reeds melden.

De politieagent Jan van Herwijnen is ter dood veroordeeld, maar nog niet terechtgesteld. Vreugdenhill, en Ludema zouden ook in sabotage-daden betrokken zijn; zij worden er van beschuldigd na de gegevens omtrent personen, die onder de arbeidsdienstplicht vielen vernield te hebben te den Helder, verder getracht te hebben in het stadhuis in te breken en brand gesticht te hebben in het station en het hoofdkwartier van de N.S.B.

OPSPORING VERZOCHT.

De politie van Utrecht heeft de opsporing verzocht van drie onbekenden, die in het postkantoor zijn binnengedrongen en twaalf zakken met distributiekaarten hebben weggehaald. De gezochten waren in het bezit van vuurwapens en zijn per fiets gevlucht.

ONRECHTVAARDIGE RECHTERS.

„Het Parcol" schrijft, dat de Nederlanders de rechtspraak niet langer aan de rechters kunnen overlaten en is van oordeel, dat het doden van verraders moreel gerechtvaardigd is. Indien de bezetter tenminste rekening gehouden had met de internationale wetten of de rechtspraak gebaseerd was gebleven op de Grondwet, doch neen. De vijand vergiftigde het gerecht. Daarom moet iedere Nederlander vechten tegen den vijand, die ons kwelt, ons met de zweep afranselt, ons wegsleurt uit de huizen, onze steden vernielt en onze vrouwen en kinderen terroriseert.

HAAGS BLAD KLAAGT.

Een Haags blad, dat onder toezicht staat van de Duitsers, beklaagt er zich over, dat sommige bezetters tactloos optreden en trachten het volksleven in Nederland te germaniseren; zij willen een Duitse levensopvatting opdringen en de Nederlanders ontrouw aan zichzelf doen worden. Het blad schrijft, dat dit de verhouding tussen Nederlanders en Duitsers niet zal bevorderen.

150.000 ONDERGRONDSE BLAADJES.

De ondergrondse pers in Nederland heeft een totale oplage van 150.000 en voortdurend komen weer nieuwe blaadjes uit. Ook uitgaven, die gedurende enige tijd niet verschenen zijn, zien nu weer het licht.

INFLATIE OP DE BOEKENMARKT.

De inflatie heeft zich in Nederland zelfs over de boekenmarkt verspreid. Een Winkler-Prins werd ingezet voor 750 gulden. De Duitse prijzenadministratie wilde de verkoop niet laten doorgaan, daar ook boeken, zelfs als er geen herdrukken meer van verschijnen, onder de prijzencontrôle vallen.

„MOREEL EN MATERIEEL WELZIJN IN NEDERLAND.

Rector Piet Mommersteeg, aalmoezenier van het Nederlandse leger, heeft te New York een lezing gehouden over „Moreel en materieel welzijn in Nederland". Hij wees er op hoe in ons land, dat een bevolking heeft van 700 per vierkante mijl op vrij bevredigende wijze gezorgd was, dat iedereen zijn deel kreeg van de voortbrengst en de hygiënische toestand uitstekend was, daar het sterftecijfer slechts 8,5 per 1000 bedroeg. Wat de morele welstand betreft, werd door het Rijk steun verleend aan de ontwikkeling van kunst en wetenschap, terwijl de godsdienst op onrechtstreekse wijze gesteund werd door de wetgeving. Waar het familieleven in Nederland de ruggegraat was van het nationale leven, was er een sociale wetgeving in het leven geroepen, die het huisgezin beschermde. Het onderwijs was naast dat van Schotland het meest democratische ter wereld en ongeletterden kwamen in Nederland practisch niet meer voor.

BENOEMINGEN.

N.S.B.-er Mr. J. Feitsma is ontslagen als gewestelijk politie-president voor Noord-Holland. Luitenant-Kolonel H. A. van Hilten, politiepresident in Noord-Brabant en Limburg, is benoemd tot politie-president in Noord-Holland en Utrecht; P. Dieckman tot Majoor den Staatspolitie in Amsterdam; Mr. J. S. Korteweg tot directeur-generaal van het gevangeniswezen; Mr. J. Erdmann tot inspecteur van het gevangeniswezen in algemene dienst; Jac ter Haar (Ruinerwold) tot nieuw ambtelijk bestuursraad van Drente; H. Tjabbes Jr. tot idem van Groningen; tot burgemeester van Oosterhout J. A. J. M. Mertens; idem van Budel A. Bouwman; idem van Mijdrecht en Wilnis H. J. Doude van Troostwijk; tot raadsheer in het gerechtshof te 's Hertogenbosch Mr. W. H. Ariens.

NOBEL EN RAATGEVER.

Een fraai stelletje.

De Hoofdredacteur van het „Nationale Dagblad", Johan Raatgever, heeft op zijn verzoek „eervol ontslag" gekregen; hij is opgevolgd door den Berlijnsen berichtgever des blads, Jan de Nobel. Raatgever zal hoofdredacteur worden van „Sport", een nieuw sportblad, dat in Januari zal verschijnen.

Wij verheugen ons in het aangekondigde bezoek van Prinses Juliana. Wij hebben vertrouwen in het kleine feestcomité, dat hard werkt om de ontvangst luisterrijk te maken.

Toch zijn wij, vrouwen, niet geheel voldaan; wij voelen zooveel warmte in het hart voor onze lieve Prinses, dat wij graag zelf, dat wij graag persoonlijk, een steentje zouden willen bijdragen om tenminste iets van die warmte te toonen.

Zoo is de gedachte ontstaan om de Prinses door de Curaçaosche vrouwen één of meer souvenirs aan te bieden.

Wij denken hierbij terug aan Holland, hoe bij de bezoeken van de Koningin, naast de prachtigste cadeaux en ook naast bloemen en vruchten, soms de wonderlijkste gaven vermeld stonden, als eieren of kazen.

Onze Koningin en onze Prinses tellen niet de waarde van een geschenk, maar voelen de liefde en de toewijding, waarmede het gegeven is.

In de overtuiging, dat vele vrouwen dit plan uit het hart gegrepen is, hebben in gezamelijk overleg, enkele dames uit de Stad en van de Isla gemeend, dat het veel voor heeft om twee of meer groepen te vormen.

Helaas is het kort dag en is er geen tijd om op Curaçao zelf een groot borduurwerk uit te voeren; daarom zal door de Commissies een een paar geschikte geschenken worden uitgezocht.

De bedoeling is om deze geschenken aan te bieden zonder opgave van namen der geefsters, alleen als hulde van de vrouwen van Curaçao.

WIE VOOR HET PLAN IETS VOELT, DOE MEE !!

Er is gelegenheid tot het storten van gelden bij:

Mevrouw C. G. Aars—Wulfraad	Plantersrust 8;
Mevrouw J. A. Correa—Maduro	Scharlooweg 102;
Mevrouw Ed. F. Jansen—Palm	St. Jago 38
Mevrouw M. H. L. Maduro—Capriles	Penstraat 29
Mevrouw H. B. C. Schotborgh—Hellmund	Rust en Vrede;
Mevrouw S. G. C. van der Veen Zeppenfeldt—Zeppenfeldt	Hoogstraat 14;

Ieder bedrag, van één gulden af, is welkom.

Mocht eventueel meer geld binnenkomen, dan het bedoeld bedrag, dan wordt dit gestort ten bate van het IRENE Comité.

De geschenken zullen op nader aan te geven tijd en plaats tentoongesteld worden.

Vriendschap België-Canada.

„Ik ken uw volk; het is edel en moedig".

De ware grootheid van een Natie ligt in de morele waarde van haar mannen en vrouwen.

Bij gelegenheid van de terugkeer in Engeland van een aantal Belgische vliegers, die hun opleiding in Canada hebben voltooid, werd er in het Belgisch Instituut door het Belgische Ministerie van Voorlichting een persconferentie voor de vertegenwoordigers der Canadese pers te Londen ingericht.

De Heer A. Delfosse, Minister van Voorlichting van België, die het voorzitterschap waarnam, was omringd door: Majoor-Generaal G. P. Vanier, Gezant van Canada bij de Belgische Regering; Luchtvaart-bevelhebber F. Beaumont, va het Britse Ministerie van Luchtvaart; Baron de Cartier de Marchienne, Ambassadeur van België bij de Britse Regering; Luitenant-Kolonel Van Dijck, Adjunct-Bevelhebber van de Belgische militaire Luchtvaart in Groot-Britannië, vertegenwoordigend den Minister van Landsverdediging; Kolonel A. Martens, van het Canadese Rode Kruis; Lucht-bevelhebber Middleton, vertegenwoordigend den Luchtvaartmaarschalk Edwards, opperbevelhebber van de R.C.A.F. in de overzeese gebieden; de Heren F. Aveling, Raadsman der Britse Regering bij de Belgische Regering en Campbell Hodie, vertegenwoordigend het „Wartime Information Board".

De Heer A. Delfosse verwelkomde Majoor-Generaal G. P. Vanier en de andere aanwezige persoonlijkheden. Hij stelde de jonge Belgische vliegers voor, die teruggekeerd zijn uit Canada, waar zij zo hartelijk onthaald werden, en waar zij hun opleiding in de beste voorwaarden hebben voltooid. De Minister heeft zijn dank betuigd aan de Canadese pers voor de talrijke artikels, die zij aan de zaak van België heeft gewijd. Hij herinnerde aan de menigvuldige historische banden en aan de stevige vriendschapsbanden, waardoor zijn land aan Canada is gehecht. Vervolgens heeft hij Majoor-Generaal G. P. Vanier uitgenodigd het woord te nemen.

Deze laatste heeft den Minister bedankt voor zijn uitnodiging en heeft verklaard, dat hij er fier op was zijn land bij de Belgische Regering te vertegenwoordigen. Hij bracht hulde aan België, dat door de nazies verdrukt en gemarteld wordt, maar toch niet overwonnen is, en waarvan het herstel nog slechts een quaestie van dagen is. Hij herinnerde aan de oorlog 1914—1918, waaraan hij aan de zijde van het dappere leger van Koning Albert deelgenomen heeft. Zich richtend tot de jonge vliegers, zeide de Canadese Gezant het volgende:

„Jonge Belgische vliegers en navigators, het verheugt mij u te begroeten in naam van Canada, dat het voorrecht heeft gehad u voor uw opleiding te ontvangen. Gij hebt aldaar vrienden nagelaten, wier gedachten en gebeden u steeds zullen vergezellen. Ik ken uw volk, het is edel en moedig. Ik heb het tijdens Wereldoorlog I in de strijd gezien en ik heb daarvan een onvergankelijke herinnering bewaard. Ik benijd u de mooie taak het Belgische volk te wreken, dat op zulke wrede wijze werd aangevallen en zozeer heeft geleden.

De ware grootheid van een natie ligt niet in het aantal harer burgers of in de omvang harer materiële rijkdommen, doch wel in de morele waarde harer mannen en vrouwen; zij spruit voort uit het bloed van haar helden. Gij en uw kameraden, die zonder vrees, zoals ridders voor de strijd vertrekken, gedenkt, dat gij de ziel van uw land vereeuwigt.

Vliegers en navigators der lucht, gij zult de grootsheid kennen tussen de sterren en ver boven de schraapzucht van de wereld te leven.

Denkt er steeds aan, dat gij in de somberste uren, op de grond of nabij de sterren, nooit alleen zult zijn, en dat gij steeds de opbeurende aanwezigheid van God zult voelen, indien gij u tot Hem richt.

Edelmoedige harten, dappere vliegers en navigators, moge God u tijdens uw vluchten door de lucht beschermen: moge Hij over alle gebieden op uw wijd opengespreide vleugels waken."

Luchtvaart-bevelhebber Beaumont bracht hulde aan de deelneming van de Belgische vliegers in de krijgsverrichtingen van de Raf en nodigde de nieuw bevorderden uit het prachtig voorbeeld hunner oudere landgenoten te volgen, die sedert drie jaar schouder aan schouder met hun dappere Geallieerde kameraden strijden. Tot slot van zijn toespraak wenste hij hun voorspoedige landingen, en drukte hij de hoop uit, dat zij spoedig naar hun bevrijd vaderland zouden kunnen terugkeren.

Luchtvaartbevelhebber Middleton verklaarde, dat Canada zeer gelukkig is geweest te mogen medewerken aan de opleiding van Geallieerde vliegers, waaronder de Belgen vooral sympathiek zijn. Ook hij wenste „happy landings" aan de jonge vliegers.

Een hunner drukte in naam van zijn kameraden zijn levendige dank uit aan de Canadese pers en aan hun talrijke vrienden van over de Atlantische Oceaan, voor de ontvangst, die hun te beurt viel. Nadat zij het verdrukte België hadden verlaten om voor dit land te gaan strijden, gevoelden zijn kameraden en hijzelf zich gelukkig in Canada een atmospheer van vrijheid, van welwillendheid gemengd met de vurige wil om de oorlog te winnen, terug te vinden. Zij kunnen geen woorden van dank genoeg vinden voor hun instructeur, de officieren onder wier bevel zij daar hebben gediend en al de vriendelijke Canadese mannen en vrouwen, die hun verblijf onder hen zo aangenaam en voordelig hebben gemaakt.

Tot slot drukte de jonge officier de hoop uit spoedig te mogen deelnemen aan gevechtsvluchten, zulks dank zij der hulp van Canada. Weldra, wanneer het luchttransport vlugge vooruitgang zal gemaakt hebben, zullen Belgen en Canadezen elkaar vaker kunnen ontmoeten en België zal meer rechtstreeks zijn dankbaarheid kunnen betuigen tegenover Canada, dat zoveel heeft bijgedragen tot het behalen van onze gemeenschappelijke overwinning.

De journalisten werden door Minister Delfosse uitgenodigd om de vliegers te ondervragen in de loop van de ontvangst, die op de officiële bijeenkomst volgde.

Colombia-Nederland.

Een onaangename quaestie.

In een artikel over Colombia in onze uitgave van 6 Januari 1944 maakten wij melding van de „Handel & Industrie Maatschapij Bogotá", een oorspronkelijk te Amsterdam bestaande holdingmaatschappij van de grootste bierbrouwerij-onderneming in Colombia, de Cervecerías Bavaria. Het betrof de overdracht van het aandelenbezit van deze Nederlandse Holdingmaatschappij in Colombiaans bezit. Deze quaestie verwekte een grote storm in de Colombiaanse politieke gemoederen.

De Zaakgelastigde a.i. G. M. Bijvanck te Bogotá, gaf van deze gebeurtenissen een uiteraard zeer beknopt overzicht. Men hoopt, dat na de oorlog, als het moederland weer vrij is, ook van Nederlandse zijde het volle licht van een onderzoek omtrent deze zaak zal schijnen. Of de schade dan nog te redden is, dient te worden afgewacht.

Het overzicht van den Zaakgelastigde luidt als volgt:

In de laatste maanden is in het Congres, pers en publiek de Nederlandse Handel- & Industrie Maatschappij Bogotá N.V. (h.t.l. kortweg als „Handel" aangeduid) zeer veel over de tong gegaan en wel dermate, dat het lijkt, alsof deze vennootschap mede aanleiding is tot de zeer ernstige crisis, die het land heeft doorgemaakt en eigenlijk nog niet achter de rug heeft, terwijl ook de schijn gewekt kan zijn, alsof men hier heeft te maken met een weergaloze zwendel-geschiedenis. Het kan goed zijn de geschiedenis in het kort tot haar juiste proporties terug te brengen.

Deze Nederlandse Naamloze vennootschap is in wezen niet anders dan een zg. „holding-company" van de meerderheid van de aandelen van de bierbrouwerijen-bedrijven, verenigd onder de naam van Consorcio de Cervecerias Bavaria S.A. met zetel te Bogotá.

De Wet van 26 April 1940 (Staatsblad 200) maakte het mogelijk de zetel van een Nederlandse Naamloze Vennootschap door een directeur of commissaris te doen verplaatsen, waarvan genoemde Nederlandse Naamloze Vennootschap gebruik maakte door na de inval haar maatschappelijke zetel van Amsterdam naar Curaçao te verplaatsen en de nieuwe Curaçaose directie verlangde van de Bavaria uitbetaling van de dividenden, die de vennootschap toekwamen. Zeer terecht wenste de Bavaria enige bevestiging, dat deze dividenden aan de juiste directie werden uitbetaald, hetgeen natuurlijk alleen goed mogelijk was door een rechtsgeding tot hoogste instantie. Aangezien dit in Colombia ruim twee jaren genomen zou hebben, werd overeengekomen, dat door arbitrage zou worden uitgemaakt, of de Amsterdamse, dan wel de Curaçaose directie tot ontvangst van de dividenden was gerechtigd. Deze arbitrage-commissie samengesteld uit vooraanstaande Colombiaanse rechtsgeleerden besliste in het voordeel van Curaçao. Kort voor het arbitragevonnis benoemde de Amsterdamse directie, vermoedelijk op aanstichting van de Duitse bezetters, hier ook gevolmachtigden, die de Bavaria er toe brachten geen gehoor te geven aan het arbitrage-vonnis, dat toen door de Superintendente de Sociedades Anónimas op zij werd gezet, aangezien hij van oordeel was, dat de quaestie alleen door een rechtsgeding kon worden beslist, terwijl hij last gaf de dividenden in de Banco de la República te doen sequestreren.

De Colombiaanse Regering hierover aangesproken, beriep er zich toen op, dat de Duitse bezettings-overheid genoemde Wet van 26 April 1940 retroactief ongeldig had verklaard. Artikel 43 van het Landoorlogsreglement van de Haagse Conventie van 1907, medegetekend door Nederland, Colombia en Duitsland, verbiedt echter uitdrukkelijk in bezet gebied behalve bij militaire noodzaak bestaande wetten ongeldig te verklaren of te wijzigen en van militaire noodzaak was in dit geval geen sprake.

Het mag als bekend worden verondersteld hoe Decreet 59 in Januari 1943 de belangen rechten en eigendommen in Colombia van niet h.t.l. gevestigde natuurlijke en juridische personen behorende tot de As en landen militair door de As bezet onder officiëel toezicht werden gebracht. Met het oog op ons onbezet gebied heb ik mij tegen dit Decreet verzet en hiervoor werd dan ook in decreet 1413 van 13 Juni 1942 een uitzondering gemaakt maar niet voor die vennootschappen waarvan een belangrijke proportie der aandelen in handen van de As was hetgeen het geval scheen met de „Handel".

Van Nederlandse zijde is verder niets anders gedaan, dan getracht een einde te maken aan de anomale toestand, dat onderdanen va de As, waarmede Colombia de betrekkingen had verbroken, h.t.l. nog tot zekere hoogte konden genieten van de vruchten van hun beleggingen en arbeid, terwijl de Colombiaanse Geallieerde en niet-vijandelijke aandeelhouders in een vennootschap van een land, waarmede Colombia vriendschappelijke betrekkingen onderhoudt, niets ontvangen van hetgeen hun toekomt en tegemoet te komen aan de misschien rechtmatige wens van dit land, om een Colombiaanse meerderheid te hebben in het grootste particuliere bedrijf h.t.l., wat kon geschieden door omruiling van Colombiaanse aandelen in de Nederlandse Naamloze Vennootschap tegen Bavaria aandelen.

Op het oog lijkt dit vrij eenvoudig, maar oorspronkelijk hadden wij te kampen met hardnekkig verzet van den vorigen President van de Bavaria en toen tenslotte overeenstemming werd verkregen, bemoeide de politiek zich ermede en werd de bereikte eenvoudige oplossing onuitvoerbaar.

Er is gesproken over schandalige speculatie in de aandelen der Nederlandse Naamloze Vennootschap, alle Colombiaanse aandelen zijn echter in de laatste jaren sterk gestegen, zodat beurs-speculanten over het algemeen veel winst hebben gemaakt, zeker niet extra veel in de Handel aandelen. Eveneens is gesproken van speculaties met voorwetenschap. Degenen, die verondersteld worden deze voorwetenschap te hebben gehad, hebben allen tegen te hoge koersen gekocht en lijden nu zwaar verlies.

De naam van den zoon van den President Dr. Alfonso López Michelsen, is in dit verband over de tong gegaan, hij was slechts een der advocaten der Nederlandse zijde, die, evenals de andere advocaten, honorarium heeft ontvangen. Het kan hoog lijken, maar is minder, dan hetgeen de hogergenoemde gevolmachtigden van de Amsterdamse directie hebben ontvangen.

Dit is in het kort de geschiedenis, die zoveel stof heeft opgewaaid en die ik steeds heb getracht langs vriendschappelijke weg in der minne te regelen, niettegenstaande hogergenoemd decreet No. 59 de Nederlandse belangen ernstig kon en ook dreigde te benadelen. Zo werd bijvoorbeeld de K.N.S.M. vertegenwoordiging h.t.l. ook onder toezicht gebracht en vrezende, dat met het oog op het toenmalig gebrek aan scheepsruimte, ook beslag werd gelegd op haar schepen, heb ik de opheffing van dit toezicht verlangd, aangezien ik anders in overweging zou geven, dat geen Nederlandse schepen meer Colombiaanse havens zouden aandoen.

Er is wel eens aangedrongen, dat ik een rechtzetting van deze aangelegenheid zou publiceren, maar het was inderdaad een interne zaak en noch ons land, landgenoten, of Nederlandse belangen werden eigenlijk in pers of Congres aangevallen, zodat elke publicatie mijnerzijds zou neerkomen op een verdediging van de Colombiaanse Regering, hetgeen niet op mijn weg ligt en deze Regering onmogelijk kon wensen, of gebaat zou hebben.

Hoewel de pers meer dan voldoende over de quaestie heeft gepubliceerd, is er behoudens een enkele uitzondering, nimmer een juist of duidelijk overzicht gegeven, terwijl het toch nuttig kan zijn, dat landgenoten ervan op de hoogte zijn, wanneer het geval door Colombianen of buitenlanders ter sprake wordt gebracht.

Kerkberichten.

Week van 23 Januari t/m 29 Januari. Internationale Bidweek tot en met 25 Januari.

Zo. Tweede Zondag na het Octaaf van Driekoningen.

Do.: H. Joannes met de Gulden Mond, Kerkleraar.

Za.: H. Franciscus van Sales.

De gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags te komen biechten.

CATHEDRALE ST. ANNA-KERK.
Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel 1507

Zondag:

5.30 H. Mis.
6.30 Kindermis.
9.— Gezongen Hoogmis. Deze gezongen Hoogmis wordt door de Curom uitgezonden.
19.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 19 uur Rozenhoedje
Wo.: 6.30 Gezongen Requiem-Mis voor de zielerust van den Eerwaarden Pater I. de Bruyn O.P.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes. Donderdag om 19 uur Lof.
Biechten: 's morgens na de H. Mis, op verzoek en na 16 uur.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170. spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
19.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere dag om 19 uur Rozenhoedje.
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
Biechten: Na de H. Mis en 's avonds na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler. O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.— H. Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis.
19.— Aanbidding.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes. Om 19 uur Aanbidding.
Biechten: na Lof. Zaterdag de gehele dag.

Iedere 2e en 4e Zondag van de maand Predicatie in het Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elle O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur. Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Zaterdag om 7 uur Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwé.
Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365. spreekuur 7 — 9 uur beh. Zondag.

Zondag:

5.30 H. Mis.
8.30 Hoogmis (P.)
19.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Zaterdag om 7 uur Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. **Za.** van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA-KERK, Juicio.
Pastoor H. Penninx O.P. tel. 1367, spreekuur: 7—9 uur (behalve Zondag).

Zondag.

5.— H. Mis.
8.— Hoogmis.
18.30 Lof.

Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Do.: 7 uur Congregatie voor de meisjes
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.

Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17 tot 18 uur Aanbidding voor de vrede.

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34: **spreekuren: alle weekdagen van 7.15— 8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.**

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
18.30 Lof.

Weekd.: HH. Missen om 6 en 6.30 uur.
Donderdags 18.30 uur lof ter ere van het Allerheiligst Sacrament.
Biechten: Alle weekdagen onder en na de HH. Missen en 's namiddags om 15.30 uur. 's Zaterdags bovendien van 15.30 tot 19 uur.